

A DALT DE TOT

Walk up

Corea del Sud, 2023

Direcció: Hong Sang-soo

Guió: Hong Sang-soo

Intèrprets: Kwon Hae-hyo, Lee Hye-young Song Seon-mi

Durada: 97 min

Gènere: drama

Idioma: coreà

Subtítols: català

Data d'estrena: 01/09/2023

Una mica d'humor davant dels fracassos de la vida

En una de les converses que quasi sempre manté amb dones, que van apareixent i desapareixent, en un dels tres pisos de l'edifici de Seül on transcorre *A dalt de tot*, un cineasta (Byung-soo, amb el qual Kwon Hae-hyo encarna un nou alter-ego de Hong Sang-soo) comenta que li agradaria ser com un pintor que mostra la seva quotidianitat en un documental que va veure fa temps: cada dia s'aixeca, pinta al matí i després menja en un restaurant. No sé sap fins a quin punt enveja la vida del pintor, com si aquest tingués clara la seva comesa i tot se li endrecés, o el fet que no ha de dependre de ningú per realitzar la seva activitat artística. Això perquè tot seguit comenta que les pel·lícules costen massa diners (no sembla, però, que sigui el cas de Hong, que en fa prou amb uns actors de confiança i uns espais, generalment interiors) i que cada cop té més dificultats per trobar finançament per fer-ne: "Els graduats en màsters que decideixen les inversions només pensen en si es faran diners o no. L'art no els interessa".

Dins de la incerta temporalitat amb una estructura narrativa en què les diferents escenes de converses (generalment a l'entorn d'una taula i rodades en plans fixos que defineixen el canvi estilístic de Hong, que tant havia usat i fins abusat del zoom) semblen peces susceptibles de col·locar-se amb un altre ordre, Byung-soo exposa la seva enveja del pintor en un moment de crisi: afirma que ha perdut el seu inversor. És possible que, com quasi qualsevol cineasta, Hong hagi de barallar-se amb els inversors o amb els assessors que pensen més en els diners que en l'art, però no sembla que tingui problemes per realitzar les seves pel·lícules en la mesura que una s'encadena amb l'altra. Tan és així que quan s'estrena entre nosaltres una pel·lícula de Hong Sang-soo com a mínim ja n'ha fet una altra: *A dalt de tot*, que va concursar l'any passat a Sant Sebastià, ens ha arribat uns mesos després que *In Our Day* fos presentada a la Quinzena dels Cineastes dins del marc del festival de Canes. El fet que aquest cineasta sud-coreà sigui tan prolífic pot dur a considerar que repeteix unes fórmules amb variacions sense concedir-se temps per madurar i acurar les seves obres. Però també hi ha una altra perspectiva possible (entre altres) que fa veure Hong com un cineasta que no fa més que madurar i afinar les seves formes (no pas fórmules) mentre l'aparent deixadesa és l'esclatxa per on s'hi filtra la vida en la ficció. I també que, a la manera dels escriptors dels cicles novel·lístics del XIX, assumeix una comesa sense descans per configurar una mena de "comèdia humana", tot i que costa entreveure-hi una dimensió social en les mil-i-una voltes als problemes creatius, existencials i sentimentals de gent artista (o que ho vol ser) que habiten les seves pel·lícules sense que, afortunadament, se la mitifiqui,

sinó més aviat el contrari: hi ha una mena de sornegueria en el seu cinema que també s'aplica a ell mateix a través de personatges que s'intueixen com a dobles o projeccions, com és el cas del cineasta de *A dalt de tot*.

És així que en la conversa esmentada, la seva interlocutora principal és una pintora frustrada (a la qual acaba de conèixer com a llogatera d'un dels pisos propietat d'una amiga de Byung-soo) que, mentre comparteixen un dels molts àpats alcohòlics dins del cinema de Hong, comenta al director que li agraden totes les seves pel·lícules, sense concretar-ne cap, i que riu molt mirant-les a casa seva mentre va bevent. No sembla la intenció de Byung-soo que les seves pel·lícules facin riure, però ho encaixa com pot. La noia (Jeong-su/Mi-so Park) hi afegeix que no li agraden les pel·lícules que no són realistes i això podria semblar una reafirmació del propi cinema de Hong en la mesura que, aparentment, sembla construït amb trossos de vida. Però, a banda del pes de l'escriptura i d'una certa teatralitat i fins coreografia de les escenes, almenys en el cas de *A dalt de tot* sembla irrompre alguna cosa fantàstica sense perdre's el registre naturalista: hi ha situacions imaginades o somiades pel cineasta?

Com he dit, la temporalitat també és incerta amb un ús de les el·lipses radical. Tot comença (i potser també acaba com si es completés el cicle d'un etern retorn) amb l'arribada en un Mini (un cotxe que té la seva presència i protagonisme en el film) de Byung-soo i la seva filla Sunhee (Song Seon-mi), recent separada i a qui no veu des de fa cinc anys, a la casa propietat de la senyora Kim, personatge interpretat per Lee Hyo-yeong, una de les actrius recurrents en les últimes obres de Hong. El cineasta vol que Kim, dissenyadora d'interiors, aconselli la seva filla sobre el seu futur professional. Hi ha un moment en què Byung-soo s'absenta per motius de feina i resta Sunhee, que també desapareix per comprar més vi. I és així que, amb canvis temporals i elisions desconcertants, van esdevenint-se les converses en diferents pisos de l'edifici fins anar arribant a dalt de tot. Allò que s'hi manifesta és com la vida passa amb els seus desigs i, sobretot, les seves frustracions, com si Hong tingués consciència que, amb el pas del temps, s'han d'assumir amb el màxim humor possible. Sempre hi ha una gotera i un vàter pudent (la propietària és una tafanera que no arregla res) mentre Byung-soo dubta entre viure sol o aparellat, intenta fer una dieta més convenient i imagina que existeix un lloc millor per viure o passar-hi el temps que en aquell edifici. Posem-hi que a la invocada illa de Jeju, a l'estret de Corea.

Imma Merino

Col·lectiu de Crítics de Cinema de Girona